

LA LLUM VERDA

Bon dia nois i noies! Espero que l'inici de curs us hagi anat genial. Jo aquesta setmana he anat a casa de la meva tieta, que en té 45 anys, a fer-li companyia i ajudar a fer la compra i netejar els lavabos. Sempre hem d'ajudar a les persones que estan malaltes, oi?

I després d'ajudar-la sempre em prepara una xocolata desfeta acompanyada d'uns xurros que estan per llepar-se els dits. I mentre menjo, sempre m'explica alguna història de quan era petita. La que em va explicar aquest cap de setmana és ben curiosa...

- Tenia uns vuit anys i, com cada tarda, vaig baixar a la plaça del poble a jugar amb els meus amics i amigues. Allà ens ho passàvem molt bé i sense gairebé adonar-nos se'ns feia l'hora de sopar. Però aquella tarda, al tornar de la plaça cap a casa em vaig trobar una cosa inesperada... Una ampolla de plàstic al terra... Però no era una ampolla qualsevol, no. Aquesta ampolla brillava d'una manera especial, desprenia una energia de color verd. És com si estigués plena d'una llum màgica, una llum que t'atrapava els ulls. Sense poder evitar-ho la vaig agafar i, instintivament, la vaig obrir i... Saps què va sortir de dins de l'ampolla de plàstic? Ho endevines Josep Anton? -em va preguntar la tieta esperant que li digués la resposta...
- Doncs, la veritat que no ho sé... Què va sortir? -vaig respondre amb sinceritat i curiositat.
- No t'ho creuràs...Una Fada! Amb un vestit ple de flors i una capa blava plena d'ocells i núvols, amb una pell blanca com la neu i uns ulls verds com si tota la natura estigués a dins d'ells.
- Apa, tieta! A tu també et passen coses estranyes?
- I tant! Això és cosa de família! Doncs, escolta atentament. Aquella fada em va demanar una cosa. Només una sola cosa... Si podia llençar l'ampolla de plàstic al contenidor groc... Jo, encara bocabadada amb el que m'estava passant vaig agafar l'ampolla de plàstic i, sense dir res, la vaig posar a dins del contenidor groc. Al fer-ho la fada em va mirar amb aquells ulls grans i em va dir...
- "Gràcies, gràcies en nom de tota la Natura... El plàstic ens fa tan mal a tots... Contamina els rius, els mars... els peixos i animals marins moren moltes vegades per culpa del plàstic que no es recicla... Gràcies en nom de tots aquests animals! Tan de bo el món estigués ple de nois i noies que estimin la natura, que cuidin el seu planeta com ho acabes de fer tú... Gràcies, infinites gràcies..." I la Fada, va desaparèixer!

Des d'aquest dia, nois i noies del Gaudí, em preocupo encara més de posar cada residu al seu lloc perquè potser gràcies a la meva col·laboració un peix pot nedar lliure i tranquil a l'oceà.